

השבת

של רבי נחמן מברסלב

זכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אונסר זן ר' אייזיק סאנה, זצ"ל

נשא

כי יפליא לנדור ... (ב, ו)

בוא לאמונת חכמים הוא על ידי נדר. כי מה שהרבה רחוקים מאמונת חכמים אמתיים הוא רק מחמת חכמות עולם הזה, שהם חכמות של הבל שיש לכל אחד, וכל אחד הוא חכם בעיניו. ובאמת מי שיש לו מוח בקדקדו יכול להבין בקל שכל החכמות של העולם הזה הם שטותים והבלים ואינם בכלל חכמה כלל, כי מאחר שעל ידם אינו יכול לבוא לתכליתו האמתית והנצחית שהוא העקר, כמו שכתוב: "הנה בדבר ה' מאסו, וחכמת מה להם", וכתוב: "אל יתהלל חכם בחכמתו וגו', כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי".

כי עקר החכמה האמתית היא חכמת הצדיקים הגדולים שזכו לחשב באמת על תכליתם הנצחית, כי זה עקר החכמה באמת, בבחינת "איזהו חכם? הרואה את הנולד", שצריך כל אחד להשכיל על דרכיו ולהתיישב היטב מה יהיה נולד ממעשיו ועסקיו בסוף האחרון, אשר לזה אין זוכים בשום חכמה שבעולם, כי אם על ידי חכמת הצדיקים אמתיים שעקר חכמתם הוא להשתדל לפרש את עצמם מזה העולם לגמרי עד שזכו לזה בשלמות, ששברו כל התאוות בתכלית עד קצה האחרון ולא נשאר להם שום נדנדו ריח משום תאוה של זה העולם.

ורק צדיקים כאלו הם יכולין לתקן כל העולם ולהחזירם למוטב כל מי שרוצה להתדבק בהם; כי כל אדם צריך להגיע לזה, לתכלית הפרישות והקדושה באמת, וזה עקר תכליתו לנצח, אבל לאו כל אדם זוכה לזה, וזעירין אנון דזכין לזה בשלמות באמת, על כן עקר התקון של שאר כל אדם הוא על ידי ההתקרבות לצדיקים אמתיים, להם ולתלמידיהם וכו'.

כי הצדיקים האמתיים יכולים לתקן ולרפאת כל אדם שבעולם אף על פי שהוא חולה גדול בנפש וגוף, כי כמו שהמבזה תלמיד חכם אין לו רפואה למכתו כמו שאמרו רבותינו ז"ל, כמוכן להפך, מדה טובה מרבה, שהמאמין בצדיקים ותלמידיהם שהם באמת תלמידי חכמים אמתיים אין מכה בעולם בגוף ונפש שלא יקבל רפואה על ידם בבחינת "ולכל בשרו מרפא" הנאמר בכל התורה; כי עקר התורה אין יודעין כי אם הצדיקי אמת שפרשו את עצמם מתאוות עולם הזה לגמרי לגמרי, רק הם יודעים לדרש את התורה ולפרש ולבאר כל הדרכים והנתיבות שבה באופן שיוכל כל אחד לקבל רפואה לכל מיני חלי הנפש והגוף שבעולם כנ"ל.

אבל מחמת שלא כל אדם יודע היכן הם הצדיקים האלו ואיך זוכין להאמין בהם ולהתקרב אליהם באמת. על כן העצה לזה הוא נדר שידר איזה נדר ויקים מיד, כי נדרים סג לפרישות, כי כל הנדרים הם בחינת פרישות שרוצה לפרש את עצמו מאיזה תאוה כדי להתקרב להשם יתברך.

ואפילו נדרי צדקה והקדש הם גם כן בחינת פרישות, כי בעד זה הממון היה יכול לקנות לעצמו איזה דבר שהגוף נהנה ממנו, והוא משבר תאוותו ונותן זה הממון לצדקה, ועל כן על ידי זה עולה ומקשר את עצמו להצדיקים אמתיים שזכו לתכלית הפרישות באמת וזוכה לאמונת חכמים ולהתקרב אליהם, כי מאחר שהשם יתברך רואה שממשיך עצמו לדרכיהם ומקבל על עצמו איזה בחינת פרישות על ידי נדר שהוא בחינת פלא, בבחינת "כי יפלא לנדור וגו'", על ידי זה זוכה להאמין בהחכמים וצדיקים הנפלאים שזכו לפליאות חכמה על ידי שפרשו עצמן מהעולם הזה לגמרי. (לקוטי הלכות - הלכות שבת ו', אות ג' לפי אוצר היראה - אמונה, אות ל"ז)

יברך ה' ... [בממון] ... (ב, ו)

זהו "יברך ה'" בממון, כי עיקר ברכת כהנים ונשיאת כפים הוא לתקן תאוות ממון שהוא קשה מכלם (כמובא בספר ספורי מעשיות - מעשה יב). ועל כן עקר הברכה מתחלת: "יברך ה'" - בממון, וישמרך - מן המזיקין, דהינו שיזכה לממון ועשירות דקדושה שהוא בחינת ברכה, שיהיה נשמר הממון והעשירות ממזיקי עלמא שהם הקלפות המכניסין תאוות ממון בלב האדם, רק שיזכה לעשירות דקדושה שהוא בחינת ברכה, בחינת: ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה, שלא יהיה בממונו שום אחיזת העצבות והדאגה והמרה שחרה של תאוות ממון בחינת בעצבון תאכלנה, רק יזכה לשמח בחלקו תמיד, ולבטח בה' יתברך שהכל מאתו לבד, שזה בחינת שבירת תאוות ממון, שזהו עקר העשירות דקדושה. (לקוטי הלכות - הלכות תפילה ד', אות כ"ד)

שיחות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... תשים את לבך, תראה את המכתבים (ספר אבני הנחל), הם מעוררים מאד, נעשה על ידם הרבה בעלי תשובה...

... בקשתי מרב אלטר הלוואה לנסוע מטבריה לחיפה, חצי לירה, אז הוא הסתכל עלי כמו משוגע, "מה אתה מדבר? אני בנקאי? אני יש לי חצי לירות? אני יש גרוש, חצי גרוש, גרוש או שני גרוש, אבל לא חצי לירה, מה זה?!", אני נתביישתי, אמרתי לו: "אם אי אפשר לך, אל תיתן, עזוב אותי", הוא אמר לי: "איך יש לך עזות כזה, לבקש ממני חצי לירה הלוואה?", בסוף לא היה לו, נתתי לו מנוחה, בכל פעם שהוא ראה אותי, "מה עשית? מדוע עשית ככה? אני לא יכול

לנוח", הוא נתן לי חצי לירה, אני שילמתי לו, ברוך השם, מטבריה לחיפה חצי לירה, אבל מחיפה לירושלים עוד פעם, אולי יותר מחצי לירה, קודם כל נסעתי מטבריה לחיפה, וברוך השם כשרציתי לחזור הביתה, לא היה לי כסף, בשביל מה נסעתי לירושלים? בשביל כסף? אז, אני נכנסתי לבית כנסת קרלין, היה שמה מרפסת, והיה יושב שמה נפטר אחד, אבל אני רואה שאפשר לדבר איתו, אמרתי לו: "מדוע אתה כל כך בעצבות? מה זה אתך? אסור", אז הוא אמר לי: "לך ממני, אני מחכה כל רגע להוציא הנשמה, מה אתה רוצה ממני?", על-כל-פנים אני אמרתי לו: "תספר לי, מה יש לך?", אז הוא אמר: "מה יהיה אם אני מספר? אתה יכול לעשות נס? אני חסר לי {נס}, אני חרש, אני לא שומע ולא יודע ואין לי פרנסה ואין לי כלום, מה אפשר לעשות? אני אין לי שום עצה, רק לאבד עצמי", על-כל-פנים הוא היה ירא שמים, אני אמרתי לו: "אני יש לי צדיק כזה, שהוא יכול לעזור לך", אז הוא אמר: "לך מכאן, לך ממני, אני רוצה למות, מה אתה רוצה?".

על-כל-פנים, אני לא עזבתי אותו עד שהוא התחיל לחשוב, "אולי זה טוב", אני לקחתי אותו, הבאתי אותו להבית שלי, זה היה הכסף שלי שהבאתי מירושלים, הבאתי אורח, לא ליום אחד, והאיש הזה היה ליטאי, והוא התחיל לרקד איתי, בכל טבריה שמעו הריקודים שלנו, של הנפטר ושלי. על-כל-פנים, היה לו רפואה...

... פתחיון פיא אטלה
איוןא וטולא אן פאל ו...

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב', סז)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

עצות ותפילות

(לקוטי עצות – פדיון, ב-ד)

הממלא גרונו של תלמידי חכמים

יין נחשב כמו פדיון (לקוטי מוהר"ן, סימן מא).

קיימת חצות מסגל כמו פדיון.

ראוי להרגיל את עצמו לתן בכל פעם על פדיון, כדי להמתיק הדינים מעליו בכל פעם. ואפילו כשאין לו שום חולה ושום צער בתוך ביתו טוב לעשות פדיונות בכל פעם, כדי שלא יבוא לידי צער וחלאת חס ושלום. וכך נוהגים כמה כשרים במדינות קיר"ה דווין, שנותנים על פדיונות תמיד (ועיין מענין פדיון בסי' מא ובסי' קפ, ובסי' רטו מענין כ"ד מיני פדיונות).

... ותזכני לתן תמיד מעות על פדיון לצדיקי הדור האמתיים, ותעורר ברחמיך שרש הידים הקדושים שבבינה שהם, יד הגדולה, ויד החזקה, ויד הרמה. ויתעורר ברחמיך שם של מ"ב שהוא, אנא בכח גְּדֹלַת ימינך תתיר צרורה. קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא. נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם. ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם. חסין קדוש בר"ב טובך נהל עדתך. יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קְּדֹשֶׁתך. שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות. ובזכות כל השבעה שמות שכל אחד של ששה אותיות המצרפים בתפלה זו בראשי תבות שהוא שם של מ"ב, על-ידי-זה גְּמַתְקו הדינים בשרשן. ותעורר ברחמיך, רחמים העליונים מאור הפנים, ותעורר ש"ע נהורין של הפנים העליונים ו"חית חורטא" שהם מספר בשל"ם, ועל-ידי-זה תמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל תמיד לעולם ועד, ותמשך ותחבר ותקשר הווי"ן של השבעה שמות אלו עם העמודים, ויתחברו ויתקשרו יחד בסוד "ווי" העמודים וחשוקיהם כס"ף, ועל-ידי-זה יהיה נמשך עלינו החסד העליון שהוא סוד הכסף הטהור והקדוש, ועל-ידי-זה יתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל זרענו ומעל כל זרע עמך ישראל לעולם, ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך (ובפרט לפלוני בן פלוני וכו'), אל נא רפא נא לו, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיהם ולכל מאבוייהם, ותשיבם לאיתניהם בקרוב, ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ותרחה עלינו ותעזר לנו ותקדשנו בקְּדֹשֶׁתך העליונה, ותזכנו ברחמיך ותתן לנו כח מאתך שיהיה לאל ידנו גם כן לעשות פדיון להמתיק דינים מכל ישראל בכלליות ובפרטיות, ולהמשיך חסד לכל הצריכים חסד על-ידי שאקבל כסף הפדיון לתוך ידי, או על-ידי שתית יין המשמח בקְּדֹשֶׁה גדולה, ואזכה להרים ידי ורגלי לה' "אל עליון קנה שמים וארץ" באמת ובאמונה שלמה ובהתלהבות הלב דְּקֹדֶשֶׁה, בשמחה גדולה כרצונך הטוב. ותמשך עלי השמירה העליונה הנמשך מחשמי"ל העליון, ותטהר אותי ואת לבושי ובגדי בגשמיות וברוחניות, ותשמר צאתי ובואי לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם:

ותזכני ברחמיך שאזכה למלאת גרונו של תלמידי חכמים אמתיים יין המשמח, ואזכה שיבואו לשמחה גדולה על ידי, ותעזר לי ותושיעני ותרחיב את ידי שאזכה לתן לתלמידי חכמים וצדיקים אמתיים מעות הרבה על פדיון נפשי ונפש בני ובנותי וכל יוצאי חלצתי בתוך נפשות כלליות עמך ישראל, עד שזוכה ברחמיך שיהיו נמתקין כל הדינים בשרשן ויתגבר מדת החסד על מדת הדין. ותעורר ברחמיך החסד העליון עלינו, ומשם יהיו נמשכין עלינו חסדים טובים תמיד וצדקה וברכה ורחמים ורחמים ושלוש, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב. ויתרבה השלום בעולם ויקים מקרא שכתוב, "וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. וראה בנים לבניך שלום על ישראל. יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית ה' אלקינו אבקשה טוב לך. ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום": (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה מ"א)

(ספר ימי מוהר"ן – סימן פ"ג)

סיפור

... והנה בכל השנה הזאת מכל רבוי הדבורים קדושים ונוראים שדברתי עם בני הנעורים, בתחלה לא ראיתי פעלה ברב השנה, אך באמצע הקיץ נתעורר אחד שהיה רב דברי בשנה הזאת עמו ביותר, והייתי מוכיח אותו הרבה מאד על התמדת הלמוד כי היה ממבחר בני הנעורים ומפלא בלמוד והעולם החזיקו אותו שמתמיד בלמודו אבל אני השגחתי בו וראיתי שאינו לומד כלל והוכחתי אותו על זה והודה לדברי והיה משתוקק מאד שאכניס אותו בתוך התמדת

הלמוד אבל יצר לב האדם רע מנעוריו והיה קשה להרגילו בהתמדה אבל ספרתי לו עצם נוראות גְּדֹלַת רבנו זכרוננו לברכה את כל אשר עשה לנפשי ואיך הכניס אותי להתמיד בלמוד בכמה דרכים נפלאים וספרתי לו מאשר עבר עלי בזה אצלו זכרוננו לברכה ואף על פי כן לא פעלתי אצלו כל ימות החרף כי-אם מעט שהתחיל ללמד יותר מבתחלה אבל לא כרצוני כראוי באמת אבל מרובי אמתת הדבורים חמים כנחלי אש שספרתי לו ממנו זכרוננו לברכה הבעירו בו, עד שבאמצע הקיץ נתעורר לבו והתחיל להתמיד בלמודו בהתמדה גדולה ונפלאה והיה מתמיד גדול שש שנים רצופים וגמר בהם כל הארבעה פוסקים הגדולים ובתוך כך נשתנה לטובה גם בשאר דברים, גם שארי אנשים נתקרבו מעט מעט והתחילו להתעורר להתפלל בכונה ונסעו על ציון הקדוש שלו לאומין וכן עזרני השם יתברך מעט מעט בכל עת

ונמשך כך שתי שנים שלא היה לי דירה שלי מלבד השנה הראשונה שהוא בין הכל שלש שנים מיום הסתלקותו ואף על פי כן התחילו איזה מעט אנשים להתעורר משנתם ונשתנו לטובה ברב הדברים ומחמת זה נתקשרו בי באהבה רבה באמת וכל מה שנתקרב יותר איזה נפש וראיתי שנעשה רשם אצלו על ידי דברי שנשתנה לטובה, נתחזקתי בכל פעם ביותר, ונזכרתי בדבריו זכרוננו לברכה שהודיעני מקדם כל זה שזוכה להאיר בכל העולם כלו ואותי חזק ביותר מכלם בכמה לשונות ורמזים והתנוצצות בלי שיעור בכלל ובפרוש...

(ספר אפי הנחל א' - מכתב ק"א)

מכתב

ב"ה, ו' איר תשכ"ז.

לכבוד לבי ובשרי, החותר וחופר לגלות המים חיים שמחיים פגרים מתים כמונו היום בדורות הללו, שירדנו לתכלית לתכלית הירידה, והם עתידים להתגלות בשלמות על-ידי מלך המשיח, אשר בגדל עצם צדקתו וחכמתו הנוראה יגלה ויודיע לכל העולם סוד נוראות הצדיק האמת, ועל-ידו יתקן העולם. ברכה וחיים ושלום.

עלינו לשוש ולשמח לשיר לרנן ולזמר, להודות ולהלל ולשבח לאדון עולם על יום העצמאות, יום הנסים ונפלאות גדולות ונוראות אשר עשה ה' עמנו, נגילה ונשמחה בו בכל שנה ושנה, ובכל יום ובכל שעה, ועל הנסים ועל התשועות ועל הגבורות הנוראות שעושה עמנו לעיני כל העמים מעת שזכינו בישועת ה' לכבש חלקנו ונחלתנו מידי הגזלנים הפראים, וביותר מה שכבוד מעלתו הרם מרגיש ויודע ורואה בכל פעם נסים נגלים למעלה מגדר הטבע, אך לעת עתה הם עדין מְּכֻסִּים ומְּלֻבָּשִׁים בדרך הטבע. הרחמן הוא יגמור גְּאֻלְתֵּנו גְּאֻלַּה שלמה ויחזיר לנו בית המקדש, בית חיינו בית תפארתנו, במהרה בימינו אמן, ויתפלא ויאמרו כל הגויים, הגדיל ה' לעשות עם היהודים עם הקדוש עם הנבחר בארץ הנבחרת.

אהבתי ולבי ונפשי נאמנו לך במאד מאד, ועיני תזלנה דמעות בתפלתי ובקשתי לפני ה' שיצליחך בדרך הזה שאתה הולך בו, בכל מדינה ומדינה ובכל מקום ומקום אשר תלך ותדרך כף רגלך שם, יתן לך ה' חן ושכל טוב בעיני העמים והשרים לטובת עמנו וארצנו אשר רק זה כל עקר מגמתך ורצונך וכונתך בנסיעתך והלכך וטלטולך ועבודתך הקשה. ה' ישמר צאתך ובואך לחיים ולשמחה ולשלום עד עולם.

בצאתך לדרך אל תשכח לקחת אתך האוצר והמתנה טובה אשר נתן לך ה' בר"ב רחמיו, הלוא הוא הספר הקטן והישן 'קצור לקוטי מוהר"ן' משנת תקצ"ה, כמנהגך הטוב תמיד. הוא בוודאי יגן עליך בדרך וימשיך ויאיר עליך אור קְּדֹשֶׁת האמונה ביחודו ואחדותו יתברך ובהשגחתו הפרטית, שכל זה כלול בכל דבור ודבור הכתוב שם.

אשרינו, אשרי חלקנו הנעים שזכינו לידע קצת מגְּדֹלַת הצדיק האמת, הוא ינחמנו מעצבון מעשינו, הוא חיותנו הוא נחמתנו ותקותנו. אשרינו, אשרינו אלפים פעמים על כל דבור שאנו זוכים לקבל ממנו.

אוהבך ועבדך הנאמן המשרתך תמיד בכל לב ונפש ומצפה ומתגעגע מתי יגיע העת שאזכה לראותך בכל פעם בשבע שמחות ולתת לך מתנות טובות ונצחיות הגנוזות באוצר הנחל נובע.

ישראל בר אודיסר

מערכת 054-8484486 / 054-8429006
מכתבים ת.ד. 27100 ירושלים 91270
תרומות בבנק הדואר מס' 7-2255-89
שידוכים 02-5824048 (13:00-15:00)
אימייל Shabat.Breslev@gmail.com
ארכיון העלונים www.nanach.org/parsha

